

Zdroj: ČRo Dvojka Vydání | Import: 26.4.2016 | 27.4.2016 8:05

Relace: Interview Plus Pořadí: 1

Moderator: Jan BUMBA

Kl. slova: Fakulty, ČVUT

## Rozhovor s Danou Drábovou o bezpečnosti jaderných elektráren

Jan BUMBA, moderátor:

Přesně před třiceti lety 26. dubna 1986 došlo k havárii v **Jaderné** elektrárně Černobyl, tehdy v Sovětském svazu, dnes na ukrajinském území kousek od hranic Běloruska. Černobyl je dodnes považován za největší **jadernou** katastrofu v dějinách, je vyloučeno, že by se něco podobného mohlo opakovat? Jak bezpečné jsou české **jaderné** elektrárny? Taková jsou témata pro dnešní Interview Plus, jeho hostem je předsedkyně Státního úřadu pro **jadernou** bezpečnost Dana Drábová, dobrý den.

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro **jadernou** bezpečnost:  
Dobrý den.

Jan BUMBA, moderátor:

Jestli jsem správně počítal, tak vy jste byla v době černobylské havárie relativně krátce po absolutoriu **Fakulty jaderné** a fyzikálně inženýrské **ČVUT**. Když jste se dozvěděla o Černobylu, nezaváhala jste, jestli jste si zvolila správný obor?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro **jadernou** bezpečnost:

Vidíte paradoxně, já jsem 8 měsíců po promoci, co jsem se rozkoukávala v pracovním procesu, spíš váhala předtím než ta černobylská havárie přišla, protože já, když jsem v Centru hygieny záření tehdejšího Institutu hygieny a epidemiologie, dneska Státního zdravotního ústavu, dostala jako úkol zabývat se radonem v budovách, tak jsem to za příliš lákavé téma nepovažovala. Ono to taky nebylo příliš akční, bylo to o výpočtech, o tom, že člověk to vysedí, a když je člověku 25, tak přece jenom nějakou akci by si představoval. Takže těsně před tou havárií já jsem si říkala no, nevím, nevím, jestli já tady vydržím. Přišel Černobyl a od té doby já už jsem se nezastavila, od té problematiky jsem se nedokázala odtrhnout.

Jan BUMBA, moderátor:

Dá se to teda říct i tak, že Černobyl pro vás osobně třeba byl i motivací právě věnovat se oblasti **jaderné** bezpečnosti?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro **jadernou** bezpečnost:

Určitě ano, a ono se to svým způsobem tak jako všechno v životě je z nějaké části náhoda, které chvílemi pomůžete a chvílemi ona pomůže vám, tak se to vyvíjelo nějakým přirozeným způsobem. Ale musím říct, že Černobyl z různých důvodů pro mě do dneška je to, čemu se říká srdeční záležitost, protože mě udržel u práce, která posléze se ukázala jako opravdu fascinující.

Jan BUMBA, moderátor:

Když se dnes člověk podívá do novin, tak tam vidí třeba takové ty rozdíly jak na titulních stranách v západním světě se to Černobylem jen hemžilo a ve východním bloku informace nebyly. Vy jako odbornice, jakožto tedy absolventka, která určitě chtěla dělat kariéru a tak dále, měla jste vůbec dostatek informací?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro **jadernou** bezpečnost:

Já jsem právě ...

Jan BUMBA, moderátor:

Co o tom, myslím samozřejmě o tom, co se stalo v Černobylu?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro **jadernou** bezpečnost:

... měla to štěstí, že jsem se dostala do týmu lidí, který se staral o to, aby radiační situace na území tehdejšího Československa byla dobře zmonitorována, dobře vyhodnocena a aby také, k tomu se možná ještě dostaneme, byla přijata adekvátní opatření, protože není pravda, že se vůbec žádná nedělala. Co se stalo v té havarované elektrárně, to jsme se dozvídali postupně a vlastně první ucelená informace přišla až někdy v srpnu 1986, kdy byla velká konference ve Vídni, kde tehdy ještě akademik Legasov se svým týmem představil závěry hodnocení toho, k čemu vlastně v té elektrárně došlo. Ale samozřejmě takové útržkovité informace technologické, ty byly k dispozici zhruba od poloviny května v poměrně dostatečné míře, aby si člověk dovedl i tu část, která se týkala té elektrárny samotné, nejenom situace v jejím okolí, popřípadě v Evropě.

Jan BUMBA, moderátor:

To, k čemu došlo, to už je úplně bez pochyb, co se vlastně stalo, do jaké míry to třeba byla technická závada, do jaké míry to byl důsledek nějakého špatného řízení, že tam byl nařízen nějaký pokus, který prostě ten reaktor nevydržel?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro **jadernou** bezpečnost:

Ona to byla kombinace mnoha faktorů, z nichž žádný by tu havárii nezpůsobil. Ale když se poskládaly do nějaké nešťastné vlastně sekvence, tak nakonec došlo k tomu, k čemu došlo. A musím říct, že ta **jaderná** komunita si nedokáže představit horší scénář pro **jadernou** havárii technologicky než ten, který nastal v Černobylu. To je prostě nejhorší myslitelná **jaderná** havárie, kterou si dokážeme nějakým způsobem vůbec představit. V každém případě, když začneme od projektu, ten projekt byl velmi jednoduchý. Tehdejší Sovětský svaz se hodně zaměřil na produkci elektřiny v **jaderných** elektrárnách, ale potřeboval takové bloky, které bylo možno rychle stavět a jednoduše vyrobit. Takže ...

Jan BUMBA, moderátor:

Třeba i na úkor bezpečnosti?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro **jadernou** bezpečnost:

Já bych neřekla úplně na úkor bezpečnosti, já se k tomu za chvíli dostanu, ale teď mi dovoluňte říct, že ten černobylský reaktor je z vojenské

řady, to znamená je to typ reaktorů, který byl používán, měly menší výkony, pro produkci zbrojního plutonia. A vlastně to byla taková skládanka betonových kanálů, moderátoru jako grafitu, což byla velmi posleze se ukázalo, bylo velmi úzké místo, a uranu obohaceného na nízký stupeň obohacení. Tyhle ty reaktory neměly třeba jednu ze základních bariér, která se považuje za samozřejmou a považovala i v té době, to znamená plnotlakou reaktorovou nádobu a uzavřený takzvaný primární okruh, kde cirkuluje chladící voda, protože to byly reaktory nebo jsou reaktory takzvané varného typu. No, a už vůbec se nad nimi nestavěla ta takzvaná ochranná obálka, jako vlastně krabička poslední záchrany, která, když se něco opravdu ošklivého stane, tak pomáhá unik té radiaci výrazně snížit. To ten reaktor právě proto, že pocházel z toho vojenského programu, vůbec neměl. Ale nedá se říct, že by nebyl provozovatelný bezpečně. Ono můžete velmi bezpečně jezdit, každá analogie kulhá, s autem, které není vybaveno úplně všemi bezpečnostními prvky, na které jsme dneska zvyklí, a můžete se zabít v autě, které je všechny má. Prostě záleží na tom, jak se k té technologii chováte. Já s oblibou studentům ukazuji takovou fotografii z prvních pionýrských dnů letectví, jak ten dvouplošník narazil do stromu, a to pochází z Muzea letectví ve Švýcarsku, a tam se píše jako komentář k tomu: "Letectví není samo o sobě nebezpečné, není nebezpečnější než moře, ale nikdy nám neodpustí přehlédnutí, nedostatek respektu a nedostatek pokory."

Jan BUMBA, moderátor:

A to se právě stalo v Černobyli.

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro **jadernou** bezpečnost:

A když si letectví nahradíte slovem **jaderná** energetika, platí to úplně stejně. A tohle to všechno, to znamená přehlédnutí některých specifických bezpečnostních vlastností, sebejistota, že tomu reaktoru se nemůže nic stát a konec konců i konstrukční slabiny toho reaktoru, když se nakombinovaly do té nešťastné sekvence, tak vedly k tomu, co se stalo.

Jan BUMBA, moderátor:

Vy jste říkala, že není pravda, že v Československu se nepřijímala žádná bezpečnostní opatření v důsledku černobylské havárie. My jsme rádi, když můžeme vyvrátit nějaký mýtus, takže co všechno se podnikalo tedy?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro **jadernou** bezpečnost:

Víte, já vzhledem k tomu, že jsem u toho fakt od samého začátku byla, tak s plnou vahou tvrdím, že úroveň radiace, které tady byly, nebyly ohrožující. Byly velmi měřitelné, ale ani jednu chvíli nebyly ohrožující. Přesto se přistoupilo k řadě opatření, která ale bylo možno udělat centrálně, například omezovalo se distribuce mléka s aktivitami jódu 131 vyššími než becquerelů na litr. Jenom abych to zasadila do nějakého kontextu, Světová zdravotnická organizace doporučovala jako tu rozhodovací úroveň distribuovat - nedistribovat 2000. Takže vzhledem k tomu, že u nás bylo mléka dostatek, tak nebylo třeba jít až na tu doporučenou hranici, a to mléko se do distribuce neuvádělo při hodnotách polovičních. Zpracovávalo se na sýry nebo nějaké dlouhotrvající výrobky, kde ten jód přirozeným způsobem se rozpadl. Další věc, nebyl, ale on tenkrát obecně nebyl moc uváděn na trh čerstvý špenát, mrazil se právě proto, aby se zase tomu jódu dal čas na to, aby se přirozeným způsobem rozpadl. Velká pozornost se věnovala, a to skutečně velká, dětské mléčné výživě, tehdejšímu Sunaru, protože v tom sušeném mléku se ty radionuklidy koncentrují samozřejmě, tím pádem tam docházelo i k tomu, že se měnily svozové trasy tak, aby ty úrovně byly optimalizované, tak nízké, jak bylo možné dosáhnout. Tohle všechno vedlo k dost podstatnému snížení už tak neohrožujícího ozáření, ale tomu se říká optimalizace, to znamená byla snaha ty dávky pro lidi držet tak nízké, jak to rozumně šlo.

Jan BUMBA, moderátor:

Když jste říkala, že ta radiace byla dobře měřitelná v Československu, bylo to všude stejně, nebo byly některé regiony, kde to bylo silnější?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro **jadernou** bezpečnost:

Nebylo, protože Československo už je zhruba 800 až 1000 kilometrů vzdušnou čarou od té havarované elektrárny, což znamená, že kvůli měnící se meteorologické situaci a dlouhotrvajícímu 14 dní trvajícímu úniku z té elektrárny, byly různé proudy těch kontaminovaných vzdušných maz, které k nám došly s různými aktivitami. Ten vůbec první k nám přišel ze Skandinávie a šel takovým pruhem Moravskoslezský kraj dneska, zejména Opavsko, Východočeský kraj, východ Středočeského kraje a končí vlastně na Šumavě, na našem území navazuje Bavorsko. Do dneška jak na Opavsku a Jesenicku, tak na té Šumavě, kde přišlo ještě, tak se setkáváme s vyššími úrovněmi aktivity cesia 137 zejména ve zvěřině, zejména v divočácích a také v lesních plodech v houbách. Takže tenhle ten pás vlastně, který byl pod tím prvním průchodem toho, můžeme říci radioaktivního oblaku z Černobyli, tak to jsou místa, která mají třeba dvacetkrát vyšší úroveň spadu cesia 137 než je český průměr.

Jan BUMBA, moderátor:

Dá se říci, jak černobylská **jaderná** havárie ovlivnila v následujících letech celou oblast **jaderné** energetiky, stalo se třeba něco, kde by se sešla vědecká komunita a řeklo se, tak teď už se to musí dělat takhle, nebo naopak tohle už se nesmí opakovat?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro **jadernou** bezpečnost:

To si říkáte při každé takové havárii. Černobyl nebyl první vážná havárie, ale byl první a zatím jediná. Může se tady na něco klepat? Všichni dělají všechno proto, aby to tak zůstalo, první a jediná havárie **jaderné** elektrárny, která zabíjela. Žádná z dalších nebo předchozích neměla takové důsledky na okolí, aby to vyvolalo, anebo na pracovníky elektrárny, aby to vyvolalo úmrtí. Ta první, o které v tom kontextu má smysl mluvit a která přinesla také obrovská poučení a obrovský důraz na zlepšování bezpečnostních charakteristik reaktorů a postojů lidí, to od sebe neoddelíte. Dobrý projekt, dobrý lidi, to je základní podmínka **jaderné** bezpečnosti. Byla havárie na Three Mile Island ve Spojených státech amerických v roce 1979, a ta nám ukázala, že i velmi vážná havárie, 60 % roztavené aktivní zóny, to je skoro jako Černobyl, určitě jako Fukušima, nemusí vést k důsledkům pro personál a okolí. Tam se důsledky obrovského roztavení aktivní zóny na Three Mile Islandu omezily na to, že nastala škoda zničením toho zařízení za miliardu tehdejších dolarů.

Jan BUMBA, moderátor:

No, a zpátky k tomu, jaká opatření byla tedy přijata po Černobyli, co se třeba muselo začít budovat do elektráren?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro **jadernou** bezpečnost:

Jedna z věcí, která určitě z černobylské havárie vyplynula, je nutnost důsledné aplikace systému těch několikanásobných bariér, které, když jedna selže, tak za ni nastoupí další, která pomáhá udržet radiaci z reaktoru tam, kde má být, to znamená izolovanou od člověka a životního prostředí. Jenže valná většina projektů, valná většina reaktorů, které tehdy po světě fungovaly včetně těch, které se stavěly už tenkrát v tehdejší Československu, tyhle ty prvky měla. Černobyl jenom znova ukázal, že tyhle prvky, i když po naprostou většinu času nebudou potřeba, tak tam prostě musí být, kdyby na to přišlo.

Jan BUMBA, moderátor:

Já jsem to právě chtěl vztáhnout k té České republice, protože Dukovany vlastně byly dokončovány mezi lety 85, 87. Takže vlastně v té době přišly zprávy o Černobylu, a jestli třeba na to dokončení Dukovan to mělo nějaký vliv, jestli probíhaly nějaké další ještě dodatečné testy, zkoušky nebo dokonce, jestli se něco upravovalo stavebně a podobně?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro [jadernou bezpečnost](#):

Stavebně snad ani ne, ale přesto Dukovany byly dokončeny tak, jak už v té době bylo vlastně nezbytné, protože to bylo opravdu ve velmi pokročilém stádiu. Ale okamžitě po dokončení na Dukovanech startoval program takzvaného dostrojení, to znamená některé věci se tam skutečně doplňovaly na základě poučení z Černobylu, například další redundantní systémy elektrického napájení, redundantní systémy jak dodat vodu na chlazení reaktorů, a tohle to se ještě dále vlastně doplňovalo do úrovní, které mohou se zdát, až pracující opravdu s hypotézami po havárii na Fukušimě, protože ta zase ukázala jiné aspekty toho, co člověk může očekávat nebo by měl očekávat a neočekává. Ono totiž s těmi haváriemi nejenom v [jaderné](#) energetice, ale obecně s průmyslovými haváriemi je to tak, že svým způsobem se připravujete vždycky s Klausovicem na minulou válku, to znamená, že ta příští bude jiná.

Jan BUMBA, moderátor:

No, což nevím, jestli mnoho lidí uklidní, tedy těch, kteří mají třeba nějaké obavy z [jaderné](#) energetiky.

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro [jadernou bezpečnost](#):

Právě proto tam máte těch bariér, těch různých způsobů a nástrojů jak kompenzovat selhání, tolik, že vlastně představit si kombinaci toho, že by selhaly všechny, je opravdu z úrovně hypotézy.

Jan BUMBA, moderátor:

Posloucháte Interview Plus, jeho dnešním hostem je předsedkyně Státního úřadu pro [jadernou bezpečnost](#) Dana Drábová. Paní předsedkyně, pojďme se, prosím pěkně, podívat na Dukovany dnes. Jak výrazným problémem jsou a nebo byly, to je ta otázka, ty nekvalitní a špatně zdokumentované svary, na které váš úřad upozorňoval?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro [jadernou bezpečnost](#):

To je velký problém ne z hlediska bezpečnosti nebo snížení úrovně bezpečnosti, ale právě z hlediska postojů lidí, protože ta kauza ukazuje na to, že řada lidí propadla sebeuspokojení z toho, že Dukovany byly 30 let vynikající elektrárna. Oni se rádi chlubil tím, že patří mezi první čtvrtinu nejlépe provozovaných elektráren na světě, což ale nemělo vést k tomu, že usnou na vavřínech, a to se jim trochu povedlo. Takže přestali věnovat pozornost, náležitou pozornost detailům. Objevilo se to na systémech, které i kdyby teoreticky a mohlo k tomu dojít, na těch svarech se objevila trhlinka, tak by vedly nejvýše k odstavení toho reaktoru, ale ne k bezpečnostnímu problému, ale i tak tohle nemá na [jaderné](#) elektrárně co dělat prostě protože tam to přikázání jedno z mnoha, ale velmi důležité je, že i sebemenšímu detailu je třeba věnovat patřičnou pozornost a věci se musí bezpodmínečně dělat jak se sluší a patří.

Jan BUMBA, moderátor:

Ještě, jestli byste mohla trošku laikovi vysvětlit, co tam vlastně chybělo, protože ono to vypadá tak, jako kdyby tam chyběly v uvozovkách jenom nějaké fotky nebo tedy rentgenové snímky.

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro [jadernou bezpečnost](#):

Rentgenové snímky, ano, ale velmi důležité, protože všechny svary ať na velmi důležitých nebo na méně důležitých částech elektrárny musí být podrobovány nějakým kontrolám. Jestliže se vám ale vyskytne protokol z kontroly, který má krycí list, který říká, že všechno vyhovuje, a když se podíváte jak ty snímky vypadají, tak zjistíte, že buď jsou nečitelné nebo že na nich dokonce i ty vady jsou vidět, tak to je věc, která se prostě nesmí stát.

Jan BUMBA, moderátor:

U Temelína podobné problémy nejsou?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro [jadernou bezpečnost](#):

Jsou. Dělal to stejná firma, jsou. Temelín má jednu výhodu, že je o 15 let mladší, tím pádem těch svarů, kde se spoléhali jenom na rentgeny, je tam méně. Tam se ty kontroly dělají i alternativními metodami. A druhá výhoda je v odlišném projektu té elektrárny, takže spousta věcí se tam dá jednak překontrolovat a částečně i opravit za provozu bez nutnosti ten blok odstavit.

Jan BUMBA, moderátor:

No, a v tomto kontextu není velkým překvapením, že Rakousko protestovalo proti tomu, že Dukovany dostaly povolení. Rakousko samozřejmě je dlouhodobým odpůrcem [jaderné](#) energetiky, hlavně té české, ale je to soused, se kterým musí Česká republika dobře vycházet. A mě zajímá, jak tedy v současné situaci přesvědčit rakouské partnery, že je všechno v pořádku, když vezmu v potaz vaše předchozí odpovědi, že někdo zjevně tedy polevil v tom, jak vykonávat svoji práci.

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro [jadernou bezpečnost](#):

Ano, i tohle to se může stát, i když já jsem si tedy věru nemyslela, že se to stane na českých [jaderných](#) elektrárnách, ale ani Dukovany ani Temelín nejsou první elektrárny, které se s podobným problémem potýkají. My jsme se s takovýmhle typem problému setkali před 15, 20 lety na elektrárnách amerických, kanadských, německých, francouzských, prostě ta setralá excelence někdy musí projít těžkou zkouškou, aby zase mohla nastat. Takže to, čím je přesvědčujeme, je tohle byl impuls k tomu, aby se probudili. K ohrožení bezpečnosti nedošlo a teď budou nápravná opatření, která povedu k tomu, že se vrátí na tu trajektorii vedoucí k velmi dobře spolehlivě, bezpečně byla vždycky, k provozované elektrárně.

Jan BUMBA, moderátor:

Probudit se má hlavně kdo? Management ČEZu?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro [jadernou bezpečnost](#):

Probudit se mají všechny úrovně, protože otázkou je stále ještě ne úplně zodpovězenou, odkud pocházela ta motivace k tomu dělat ty věci řeckněme ledabylým způsobem, jestli to byl tlak na zkracování odstávek, kdy prostě do toho harmonogramu odstávky se vešlo jenom něco?

Jestli to bylo přílišné spolehnutí se na to, že když si to objednáme, tak mi to dodavatelská firma dodá s odpuštěním i s chlupama a já už se o nic nemusím starat? Jestli to byla malá chuť vedoucích pracovníků slyšet špatné zprávy, že některé věci se nedějí tak, jak by se měly dít, protože ze šedé zóny bylo, někdy lehkou kritiku, někdy i dost těžkou kritiku, na to, jak vlastně ty odstávky probíhají už nějakou dobu slyšet problém, máte v tom, že do protokolu vám ...

Jan BUMBA, moderátor:

Ve vašem státním úřadu jste to neslyšeli?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro [jadernou](#) bezpečnost:

Dořekla bych, problém je ten, že do protokolu vám to nikdo neřekne.

Jan BUMBA, moderátor:

A třeba i pro vás neznámá to, že musíte změnit nějak způsob kontroly?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro [jadernou](#) bezpečnost:

Ano a velmi se nad tím zamýšlíme, protože já tady ještě jednou zopakuji. Ty systémy, na kterých se tyhle ty nedostatky projevily, jsou systémy, které my kontrolujeme pouze namátkově. Prostě stejně jako žádný [jaderný](#) dozor na světě nedokážeme a ani by to nebylo dobré zkontrolovat 100 % po tom provozovateli a jeho dodavateli. Takže my si vybíráme ty systémy, které jsou z hlediska bezpečnosti skutečně důležité. Tady přiznávám, že jsme na to mohli přijít kdykoliv dozadu několik let a mohli jsme na to přijít někdy v budoucnosti a nemuseli jsme na to přijít vůbec.

Jan BUMBA, moderátor:

Ještě, prosím, jedna věc. Hovoří se o tom, že v dnešní době výstavba [jaderné](#) elektrárny je strašně drahá věc a že se vlastně nezaplatí.

Myslíte si, že [jaderná](#) energetika má budoucnost?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro [jadernou](#) bezpečnost:

Jak kde a jak, za jakých okolností. Pan Robejšek řekl větu, která se mi velmi líbila, že úspěšnost strategické investice se neměří jenom výnosem. A elektrárna ať už jakákoliv, která je schopná dodávat v takzvaném základním zatížení, je takovou strategickou investicí, protože toho státu se nakonec lidé budou ptát, jakým způsobem jim zajistí, že když otočí vypínačem, tak se žárovka rozsvítí.

Jan BUMBA, moderátor:

Takže ta stabilita dodávek by byla tím argumentem pro vás, který přebíjí třeba i to, že ta cena na trhu nemusí být zrovna odpovídající?

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro [jadernou](#) bezpečnost:

Jenomže ta cena na trhu je zdeformovaná do té míry, že vůbec nevyovídá nic o výrobních nákladech, to je další problém. A ona [jaderná](#) elektrárna není investičně tak drahá, pokud srovnáváme srovnatelné. Ono totiž srovnávat náklady na instalovaný výkon, je poměrně zavádějící věc, když ale porovnáme náklady na vyrobenou kilowatthodinu, to znamená na vyrobenou elektřinu, tak zjistíme, že ta [jaderná](#) elektrárna je pořád ještě o dost levnější než obnovitelné zdroje.

Jan BUMBA, moderátor:

Předsedkyně Státního úřadu pro [jadernou](#) bezpečnost Dana Drábová byla naším hostem. Já vám děkuji za rozhovor. Děkuji, že jste přišla. Na shledanou.

Dana DRÁBOVÁ, předsedkyně Státního úřadu pro [jadernou](#) bezpečnost:

Děkuji za pozvání, na shledanou.